

**NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN 15
CELOLETNO DIN 60/ZA
INOZEMSTVO JE DODATI
POŠTNINO/OCLOSI PO
CENIKU/POŠTMEZNA
ŠTEVILKA PO DIN 1
RAČUN POŠT. HRANILNICE 13.188**

ORJUNA

**VREDNIŠTVO IN VPRAVA
V VČITELJSKI TISKARNI/
ROKOPIŠI SE NE VRA-
TAJO/ANONIMNI DO-
PIŠI SE NE PRIOBČV-
TEJO/POŠTNINA PLA-
ČANA V GOTOVINI
TELEFON ŠTEV. 2906**

JANEZ:

Važen problem!

Poleg nebroj nerešenih, napol rešenih ali pa slabó rešenih važnih problemov — je vprašanje našega uradništva, in k tej definitivni rešitvi tega vprašanja, ki je tudi vitalnega pomena za vso državno upravo — si še do danes nobena politična grupa ni upala pristopiti. Res je, da so demokrate dali vsaj eno drobtinico s tkzv. Reisnerjevim zakonom o činovnikih, vendar se je isti pokazal zelo zelo pomanjkljiv, okoren in neprecizen, dalje so se razmere silno izpremenile, da so postavke o prejemkih postale naravnost iluzorne, a vrh vsega so razni finančni veleumi in varčevski pričeli še z odtegljaji, porezi in prirezi, da so že itak škandalozni prejemki absolutno nezadostni za državnega nameščenca —! Pa pravijo, saj ni tako, vendarle izhaja — a kako? Res je — izhaja in to neki s pritrgovanjem, s pomanjkanjem, drugi iščejo si privatnih dohodkov poleg službe, ki so včasih večji od prejemkov v državni službi, tretji so morda srečnejši, bogati z doma ali pa so jim žene prinesle doto, četrti si pomagajo s tem, da so v službah tudi žene — a žal nekateri tudi z nedovoljenimi manipulacijami, bodisi z direktnim posegom v javno imovino, bodisi s podkupovanjem.

Pa vprašam, ali je vse to v državnem interesu, ali mar res z malimi plačami uslužbencem prištedi toliko milijonov, ali ne grede isti efektivno in moralno baš zato še v večji meri v izgubo. Pojdimo kar po vrsti — uradniški zakon — gotovo ne brez vzroka — prepoveduje državnim nameščencem imeti še kako službo poleg državne, razen v izvestnih izjemah, za katere pa treba specialnega dovoljenja. In vendar je na stotine državnih nameščencev, ki so še tako srečni, da imajo priliko do privatnega zaslužka, ki si služijo kruh še izven svoje državne službe. In komu na škodo? Predvsem državi, ker prvič nima uslužbenec v tem primeru dovolj počitka, da more svež na delo, drugič je nezadovoljen in pač naredi, kar mora — redki so še oni idealisti, ki kljub vsemu žive v službi samo njej — in končno odjeda se drugim tisočerm brezposelnim kruh. Dalje država želi po izjavah mnogih ministrov in politikov zdravega naraščaja — pa si sama pri tem meče polena pod noge.

Mnogim državnim nameščencem je vsled dragine in premalih dohodkov žentev sploh onemogočena, ker je med stolpi le redek oni, ki napravi dobro partijo, poročeni žive v

pomanjkanju, ki jim jemlje energijo za delo, ki povzroča mnoge rodbinske spore in celo tragedije, včasih celo samomore, deca raste v pomanjkanju in čestih nehygieničnih prostorih — in ako vzamemo, da so žene zaposlene v službah — je to zopet na škodo družinske sreče, na škodo nege in vzgoje otrok in drugim neporočenim, ki ostajajo brez služb.

Končno, žal, niso redki primeri, ki državnim nameščencem prekorači mejo dovoljenosti ter učni dejanje, ki ni le delikt po kazenskem zakonu, temveč celo kvalificiran zločin po uradniškem zakonu. Vsi ti bolni pojavi so za vso državno upravo, za brezhibno funkcioniranje vsega državnega aparata pogubni, in tu ne pomagajo ne vojaški ukazi in odredbe, ker se zlo ne prične lečiti pri korenju. Pa pravijo, državnih nameščencev je preveč? Morda res po nekkih, zlasti centralnih uradih, kjer obstoje neke partijske in porodične sinekure — in je včasih celo delo v tem, da pride dotičnik prvega po plačo — toda zlasti pri uradih, ki imajo prometno poslovni značaj, jih je še premalo in je osebje od preza-poslenosti često povsem izčrpano. Dobro, reducirajte tam, kjer treba, če je res treba — a plačajte bolje!

Drugi zopet stoje na stališču, uradnik je v službi naroda, pa če je skromnejše nagrajen, bo s publiko skromnejši — pa je i to demagogija laždemokracije, ker to ne drži in pozabljajo, da je obenem tudi reprezentant državne oblasti in ni torej vseeno, če uživa ugled berača.

Da vse to vodi v nezdrave razmere, mora priznati vsak razsoden človek — in tudi tu treba remediure preden pride polom. Predvsem treba izboljšati gmotni položaj državnih nameščencev, ker ima danes pravnik s fakultetsko kvalifikacijo pri nas manj plače, kot v »beraški« Avstriji začetnik služitelj — manj kot voznik tramvajske železnice itd. Tu pa se ne sme čakati na donošenje novega činovnega zakona in vso stvar zopet odgoditi ad kalendas graecas, temveč takoj povišati s posebnim zakonom in to stanarino za štirikrat in z uvrstjenjem večjih krajev v prvi draginski razred.

Pri sprejemanju novega uradništva pa treba strogo gledati na kvalifikacije — pa ne bo uradništva, vsaj nekvalificiranega preveč.

Na državnih nameščencih samih pa je, da se enotno organizirajo in niso kot razkropljena čreda, s katero vsak dela po mili volji!

Verujte, če se Vam pové,

da je vsaka gospodinja napravila najboljšo izkušnjo, če je poizkusala, da

ŽENSKA HVALA

preko noči raztopi nesnago. Zjutraj je najbolje, če se za čisto kratko kuhanje perila vzame

**Schichtovo
Terpentin milo**

Da se promet z lesom močnejše koncentrirala na Sušaku, je absolutno potrebno, da se zgradi zveza Slovenije s sušaško progo, tako, da bi les iz Slovenije ne dohajal v svet preko Trsta in Reke. Poleg tega bi se morala sušaška luka tako razširiti, da bi mogla imeti veliko večja skladišča kakor so današnja. Naposled pa se tudi ne sme pozabiti, da se z odgovarjajočo tarifno politiko more mnogo doprinesiti k koncentraciji prometa v eni sami luk.

Poleg tega je skrajno potrebno, da preneha ono žalostno stanje, da moramo izvoz lesa v Španijo instradirati preko Trsta in Reke, a to iz lahkomiselnega razloga, ker v vseh desetih letih nismo mogli priti do tega, da sklenemo s Španijo enostavno trgovinsko pogodbo, pa bilo tudi samo z klavzulo največje ugodnosti.

Drugi glavni artikel reške pomorske trgovine so mineralna olja, v prvi vrsti nafta, ki se rafinira v reški rafineriji in se v največji meri uvažva v Jugoslavijo. Nasprotno Sušak ne prihaja v poštev za uvoz nafte in petroleja, ker nima za to odgovarjajočih naprav.

Kolikor v prometu Reke, ravno toliko grajo v prometu Sušaka znatno vlogo fosfati. Fosfati prihajajo iz severne Afrike, a potrebujejo jih tovarne umetnega gnoja. S tarifnimi ugodnostmi se nam je posrečilo, da koncentriramo v Sušaku ne samo uvoz naših tovarov, ampak tudi dober del uvoza avstrijskih in madžarskih tovarov. Velika nevarnost pa obstoja, da bo ratifikacija metnitskih konvencij in z njimi vezane koncesije za podrobní promet z Reko

usodno in pogubno delovala na prometu Sušaka.

Ne smemo pozabiti, da je reška luka tehniško dovršeno izgrajena in da na Sušaku manjkajo celo še primitivne stvari. Moderna skladišča za hranitev blaga so na Sušaku prenatrpana, dočim so reški magacin! pretežno prazni, pa se zaradi tega zadovoljujejo z najnižjo ležarino.

Da se naša pomorska trgovina na severnem Jadranu čim jače koncentrirala na Sušaku, je absolutno potrebno, da se čimprej prične z razširjevanjem luke. Potem je treba to luko tehniško urediti, nabaviti še večje število električnih dvigal in zgraditi potrebna skladišča. A končno je treba rešiti tudi vprašanje svobodne carinske cone.

Še pred dvema letoma je bila na licu mesta komisijska, ki je imela nalogo, da izvede markiranje te cone. No, od onega časa pa o svobodni coni ni duha ne sluha. Pri naših višjih vlastodržcih prevladuje mnenje, da se cone pač nikoli ne smemo realizirati, iz tega razloga, da se ne zamerimo Italiji, s katero živimo v paktu prijateljstva. Med tem pa tu velja samo pravilo, da vse popuščanje prihaja na račun in v škodo Sušaka, a v korist Reke. Kako pač pridemo mi do tega, da zanemarjamo interese naše lastne luke radi tega, ker bi ti interesi mogli zmanjšati promet sosedne države? Ali bi Belgija bila zmožna, da pokrene nekaj na škodo Antwerpena samo radi tega, da ne škoduje Havru ali Rotterdamu?

Sušak in Reka sta danes na takem stališču in v takem položaju, da morata drug drugemu konkurirati.

Naša naloga in naša dolžnost je, da storimo vse, da obrnemo na Sušak čim večji promet. Interesi Reke in obzari napram Italiji nas ne smejo prav nič motiti. Reka je hotela iti pod Italijo, ali se je vsaj tako vsemu svetu kričavo zagotavljalo, pa naj nosi zdaj tudi vse ekonomske posledice tega svojega ujedinenja! Pred vojno je bila reška luka po velikosti prometa na desetem mestu med evropskimi lukami. Danes pa je zadnja med večjimi lukami, če se sploh še more prištevati med večje luke. Naš Split je s pomorsko trgovino preko 8 milijonov meterskih stotov že davno nadkrilil Reko, a upamo, da jo v kratkem nadkrili tudi Sušak. Naj dela Italija, kar hoče in kar more, da povzdigne trgovino Reke, a mi moramo zastaviti vse sile, da povzdignemo promet naših luk, v prvi vrsti Sušaka. Pri tem delu nam ne more nihče ničesar zameriti in ni treba, da se pečemo s tujimi interesi, ampak se pečamo s svojimi lastnimi! Dosedanja politiki koncesij moramo nasproti postaviti politiko brezobzirnega jahanja in dviganja naše lastne imovine.

Ker postane Sušak po dovršeni železniški zvezi z obstoječo progo tudi slovensko pristanišče, nam je veliko ležeče na tem, da se Sušak povzdigne do tiste višine, ki jo zasluži. Naši gospodarski interesi so tesno zvezani s to luk, ker so predpogoji za racionalno eksploatacijo našega nacionalnega premoženja, ki ga reprezentirajo naši bogati gozdovi. Zato pa je naša dolžnost, da se z vsemi močmi lotimo dela za procvit našega Sušaka!

Svobodna reška luka.

(Napisano pred sprejetjem „metnitskih konvencij“.

II.

Gornja razmotrivanja naj podkrepimo še z nekoliko dodatki trgovskega in prometnega značaja, ki se tičejo »italjanske« Reke in našega Sušaka. Zanimivi so in vredni, da jih priobčimo v našem listu, ker se popolnoma strinjajo z vsemi gori navedenimi razlogi.

Leta 1927. je znašala celokupna pomorska trgovina Reke 7.829.360 meterskih stotov, dočim je znašala leta 1913., to je poslednjega predvojnega leta ta trgovina 225 milijonov meterskih stotov. Napram temu se je Reki posrečilo, da je dosegla komaj tretjino svoje predvojne pomorske trgovine.

Leta 1927. je znašala pomorska trgovina Sušaka 4.148.827 meterskih centov. Primerja z letom 1913. je nemogoča iz enostavnega razloga, ker je bil Sušak onega leta sestavljen del reške luke.

Napram temu znaša pomorska trgovina Sušaka nekaj nad polovico

pomorske trgovine Reke. Napredek sušaške pomorske trgovine je tako velik, da bi v nekaj letih gotovo presseglo trgovino Reke, seveda, če bi bilo malo več razumevanja pri gotovih, v upoštevanje prihajajočih faktorjih. Preteklega leta je narasla pomorska trgovina Reke za pol milijona meterskih centov, a na Sušaku za en milijon in šeststo tisoč meterskih centov. Kakor se vidi, je bil tedaj napredek Sušaka mnogo večji od napredka Reke.

Kakor je znano, je pomorska trgovina Reke povsem alimentirana z našim blagom. V pomorski trgovini Reke presega promet z lesom 4 milijone meterskih centov. A ni treba nič naglašati, da je les, ki prihaja preko reške luke, v prvi vrsti jugoslovenskega izvora. Če bi se nam samo to posrečilo, da naš izvoz lesa koncentriramo preko naših luk, v prvi vrsti preko Sušaka, bi čez noč nadkrilil promet reške luke.

Kronika.

Na predlog člana centralnega odbora dr. Miloša Vauhnika in na željo oblastne skupščine Orjune v Mariboru je na podlagi § 18. statuta Orjune generalni tajnik Orjun imenoval za oblastnega tajnika Orjune v mariborski oblasti brata dr. Frana Irgoliča, odvetnika v Mariboru.

Mesna Orjuna Dubrovnik sporoča, da je bil na podlagi čl. 8. statuta Orjune v seji dne 5. t. m. izključen iz vrste članov Orjune Rap. Krunajević zaradi društvenih in nacionalnih deliktov. Toliko v vednost in nadaljnemu zadržanju vsem članom.

V času gladovanja. Po raznih naših deželah je nastal glad. Odkod prihaja glad v veliki in plodoviti državi, s katero se mnogi toliko hvalijo in ponašajo? Ali od zemlje ali od zanikrosti ljudi? Nemogoče.

Zemlja je ista, ki je doprinala čudeže v svoji plodovitosti že mnogo let, tudi medvojnih. Ljudje so jo obdelovali preteklo leto kakor vedno, ali pa še bolj. Torej lakota ni mogla priti zaradi zemlje in ljudi. Morda zaradi kobilic in črvov? No, ti se niso pojavili nikjer — razen črvov na valjevskih in moravskih slivah. Žita povsod v izobilju, vse shrambe so polne. Odkod tedaj glad v veliki državi?

— Odkod in zakaj vlada glad pri vas v Dalmaciji? vprašam tri kmetice, ki so prišle v mesto prosit živeža. — Psuje se Boga in vraga in vse svetinje človeške, odgovori prva. — In nihče nikogar ne spoštuje, reče druga. — Milosti božje ni nikjer več, ker vsak grabi v svojo malho, pravi tretja. — Grehi so povsod — ves narod se je strašno pregrešil zoper Boga...

Tako narodna duša razumeva položaj, a skupina narodnih duš tvori narod. Mnogo se govori v imenu naroda, a malo, ali bolje rečeno — nikoli se ne govori iz duše naroda in z jezikom naroda. Ta veliki in skrivnostni tvor, narod, nima nikjer svojih predstavnikov, pred nobenim forumom, kjer se razpravlja o njem. Vsi oni, ki ga po imenu zastopajo, se prvi dan prelevé, kot voda reke, kadar se izlije v morje. Sicer ostane voda, a je nepitna; dosti podobna vodi reke, a vendar dosti različna od nje. Kdo izmed naših političnih velikašev je še kdaj izrekel mnenje, ki se širi od kraja v kraj, da je lakota kazen za grehe, ki se delajo v naši državi dan za dnem v imenu naroda in nad narodom, ki ga je poklical na svetovno pozornico nihče drugi nego Bog, ki kaznuje narod z lakoto zaradi umazanih grehov njegovih predstavnikov? Nihče. Mnogi velikaši ne poznajo niti abecede onih velikih življenskih misterijev, ki jih poznajo neke mase naroda; oni so nepismeni.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

je najmodernejše urejena ter izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejšega do najmodernejšega. — Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige. Ilustrirane knjige v eno- ali večbarvnem tisku. — Brošure v malih in tudi največjih nakladah. Časopise, revije, mlad. liste.

Okusna oprema ilustrir. katalogov, cenikov in reklam. listov. Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne in srednje šole
Risanke, dnevniki in beležnice.

ni v narodni modrosti, a narod ne pismen v njihovi modrosti. Skoro vsi velikaši se pa sramujejo, da bi mislili in govorili kot narod. In tako je narod brez predstavnikov svoje duše, brez predstavnikov svojih pravic in letos še celo — brez hrane.

Železnato vino

lekarnarja dr. G. Piccoli-ja v Ljubljani
krepča oslabele, malokrvne, odrasle in otroke.
Naročila točno po povzetju.

Kam plovemo? Pri manifestacijah oziroma demonstracijah pred »Zvezdo« so padali tudi vzkliki: Doli s Srbi!... Vemo, da to ni so odgovorni prireditelji — a to je le dokaz, kako opravičena borba KDK lahko vodi do napačnih nazorov pri masi. Pomislimo na čas pred 10 leti! Kako bi bili takrat srečni, če bi bili smeli po ljubljanskih ulicah klicati: Živela Srbija! Saj smo mislili tako, ko smo vzklikali: Živela Jugoslavija! Kdo bi bil mogel takrat reči, da bodo isti ljudje čez 10 let pred »Zvezdo« vpili: Doli s Srbi! Morda je bil to nepremišljen vzklik — a bil je. So ljudje, ki ne morejo pojmovati sedanjega boja KDK v njegovem bistvu. Razumejo ga še po svojem starem mišljenju, kakor da bi bili Srbi vzrok vsega zla. Za tako mišljenje tudi Srbi ne morejo za največjo ljubeznijo gledati na — prečane. Ne zahtevajmo od ljudi nemogočih stvari. Masa misli vedno po svoje — in tkzv. »hrvatsko pitanje« stopa zopet v tisti štadij, ko išče rešitve po vsem svetu, samo doma ne. Ekstremni elementi se že pojavljajo s svojimi izjavami in izgubili bomo zopet 10 let, preden bomo tam, kjer smo bili pred par leti. To je tem bolj žalostno, ker se bodo med tem okrepili na svojih sedežih ljudje, o katerih jugoslovenstvu opravičeno dvomimo. Ob kritičnih trenutkih je doslej vselej stopila mladina na plan. Iz njenih vrst bi se morala začeti energična nacionalistična akcija, ki bi nastopila enako proti vsem izrastkom našega sedanjega boja. Mislimo, da je skrajni čas in da bo letošnja jesen dovolj vzroka, da zmagojo mlade sile nad starimi gesli!

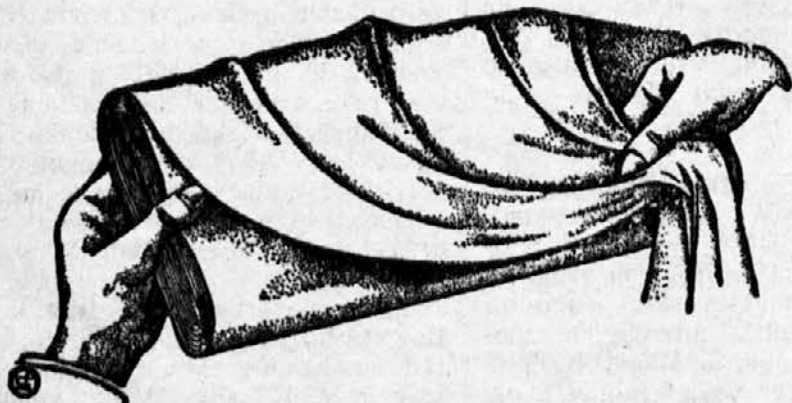
Še o Hrvatskih Sokolih. Gre za neko akcijo, da se hrvatski Sokolstvo prizna kot polnopraven član Slovenskega Sokolstva in so celo v JSS ljudje, ki to zagovarjajo, češ, ali Hrvati niso Slovani? Je vse prav prav lepo, toda Slovanski Sokolski Savez tvori državne reprezentance in ne pa delci iste; ako žele torej neki krogi v SSS — svobodno jim ali le skozi JSS, nikdar pa poleg njega, ker to bi bil precedens za nova cepjenja, pa bi v kratkem pri nas imeli JSS, Hrv. Sok. S., Slov. Sok. Zvezo, Srb. Sok. Savez — torej kar štiri Sokolske Saveze in vsi bi hoteli biti člani SSS — ali bi nas Čehi lepo pogledali. Ako smo Sokoli — bodimo res pravi Sokoli — a podobne rešitve nekega »hrvatskega pitanja« v Sokolstvu ne bomo dopustili. Sapienti sat!

EKSPORTNA HIŠA „LUNA“

Maribor, Aleksandrova cesta 19

trgovina z galanterijo, drobnarijo, nogavicami vseh vrst, pleteninami, vezninami ter različni potrebščinami.
Posebni oddelki za igrače.
Na drobno Na debelo!

A.&E. SKABERNE, LJUBLJANA

Velika zaloga
češkega in
angleškega
sukna

Dvojna mera. Te dni je morala ljubljanska železniška direkcija odstopiti zagrebški, kateri je baže zmanjkalo strojev, osem strojev. Torej ljubljanska direkcija, ki ni prejela nič novih strojev po vojni, ki jih je nekaj že prej odstopila zagrebški, mora posojati, da si sama preobremenjena, lokomotive, dočim ima beogradska 64 lokomotiv viška — in Bog zna koliko že novih uničenih, pa ne more ničesar odstopiti. Brez komentarija!

Naši Olimpijci! Vrnili so se z zmago ovenčani, da bi bili zaslužili še večji uspeh za svoj trud. Toda je žal pri nas takó, da v svetu raje svojo kulturno stopnjo kažemo z raznimi Puniši in sličnim, da pa »nema kredita« za res kulturne ustanove. — Tudi sprejem v Ljubljani, ki si nadeva priimek narodna in sokolska, še izdaleka ni bil tak, kot bi moral biti — morda bi svečaneje sprejeli celo klovne cirkusa Kludsky. Pa pravijo, da smo visoko kulturni? — Jaz bi pa dejal, da preje bahavi filistri!

Razmere na naših železnica postajajo vedno bolj škandalozne in so prišle pri naših sosedih že v prislovice. Te razmere so posebno občutljive pri sedanjih seziji, ko na tisoče tujcev obiskuje našo riviero in naše planinske kraje. Zamude so na dnevnem redu, ljudje zapravljajo po nepotrebnem dragoceni čas in zamujajo prilike, ki so zanje včasih eksistenčnega pomena. Povsod se vidi nezmožnost vrhovne uprave, ki nima nikakega smisla, še manj pa zmožnosti, da bi bila kos intenzivnemu tujskemu prometu. Prišlo je v zadnjem času do več nesreč, kjer je izgubilo več ljudi življenje in to samo radi brezbrzičnosti uprave. V zadnjem času se je pa še celo dogodilo, da je direkcija v Zagrebu radi prenatrpanosti prog odpovedala nadaljno sprejemanje blaga za Sušak

in Split in je radi tega povsem zastala naša izvozna trgovina ter pretrpela izdatno škodo, ki gre v milijone. V tej zadevi je bila sklicana seja šefov saobračajnih oddelkov in vozovnega vodstva, ki je konstatiral, da si Beograd pridržuje dobre lokomotive in nadštevilen vozni park, dočim se zagrebški direkciji deluje pomanjkljiva trakcija. Zagrebški direkciji primanjkuje za redni promet 80 lokomotiv, ki jih pa Beograd noče dostaviti, da si razpolaga z 62 lokomotivami preko svojega rednega števila. Vidi se, da so pričele tudi pri železnici razmere prav po vzorcu naše preizkušene politike in se je uvedel celo v promet neke vrste separatizem, ki diši prav po našem parlamentu.

L. Mikuš

Mestni trg šte. 15.

TVORNICA DEŽNIKOV.
Zaloga sprehajalnih palic.

Odličan Jugosloven. Tennis-igra je odličan sport, bolj za elitno in visoko družbo. Tudi v Ljubljani goji gospoda ta sport. Neki sportni klub ima prav lepo in naravno idilično tennis-igrišče. Igrajo tam gospodje in brhkonoge gospodične raznih imenitnih poklicev, kakor bančniki, ravnatelji, finančniki in tako naprej. Ima gospoda, ki rada tennis igra, tudi posebno garderobo in male shrambice za svoje sportne rekvizite. Na vsaki shrambici pa se naravno blesti vizitka z imenom lastnika. Imena so skromna, večina vizitk niti ne pove, kaj je lastnik v svojem privatnem življenju. Toda izzivalno-bahavo se blesti naslednji napis: Branko Bezjak, Direktor der Strick- und Wirkwarenfabrik Dragotin Hribar in Ljubljana. Temu gospodu svetujemo, naj

gre raje v tovarno nogavice plest, nego tennis igrati.

Finančni minister dr. Subotić je imel dosti razlogov, da je z dr. Marinkovičem forsiral sprejetje nettunskih konvencij. Njegove blagajne so polne, a se bodo še bolj pošibile po eksekucijah, ki jih je nasilno uvedel pri naših siromakih na kmetih in po mestih. Na vseh koncih in krajih mu ponujajo posojila, ki so zares zanimiva in imajo svoj izvor v gospodarski sili in moči naše države, a imen noče povedati iz diskretnih ozir, da se ne zameri Angležem in Amerikancem, pri katerih moleduje z vso ponižnostjo za posojilo, radi katerega se je prodala Italijanom celo naša obala z morjem in Sušakom vred. Zanj so vzroki ratifikacije nettunskih konvencij povsem moralni in pravni, in če hočete, tudi politični. Seveda, kot moder in previdec državnik mora dr. Subotić zamolčati tudi te vzroke, da jih ne izve jugoslovenska javnost, ker bi sicer malo preveč pisano in postrani pogledala. Po njegovem mnenju morajo ministri delati kakor gluhi nemci in samo ponoči, da jih narod ne more motiti pri njihovem delu in se ne

razburja po nepotrebnem, ker je po desetletnem pravdanju zaradi partizanske oslovske sence že preveč utrujen. Zato tiho, tiho, da se veliko in brezpametno dete ne zbuja! — Ministri imajo za vsako vprašanje v rokavih na tisoč odgovorov, nabranih v brezplačnem zraku, zato pa jih usipajo iz rokavov, da se kar kreše. Pa nič ni čudno, če odgovarja dr. Subotić na vprašanje: zakaj italijanska podjetja v Dalmaciji v masai odpuščajo naše delavstvo? — takole: E, produkcija je padla danes; jutri bo pa boljša. — Jutri pa bodo mrgoleli italijanski delavci po tovarnah in dr. Subotić bo odgovarjal: E, pa so tu nettunske konvencije. In so pravni, moralni in politični razlogi in italijanski prijatelji. Pozdravimo jih — zaslužili smo jih in smo nabrojili silo novcev v Londonu zaradi njih. Bodimo politični in kaj nam vse drugo mar!

NAROČNIKOM!

Na naslovih današnje številke je naznačeno, do kdaj je naročnina poravnana. Prosimo, da se zaostanki takoj poravnajo. Uprava.

ZA POLETJE

naj izgledajo tudi Vaše obleke sveže in kakor nove, zato pustite iste kemično čistiti, barvati, plisirati in likati v tovarni

JOS. REICH, LJUBLJANA
POLJANSKI NASIP 4—6.

Sprejemališče: ŠELENBURGOVA ULICA ŠT. 3
Izvršitev v 24 urah. Postrežba točna. Cene zmerne.

Čitajte, širite
in podpirajte
svobodno besedo Orjune!

Damska konfekcija in modni atelje

T. KUNC
Ljubljana, Mestni trg 14

Na razpolago je velika izbira izgotovljenih plaščev, kostumov itd. Vsi izdelki izdelani so cene, kar odpade carina, zaloge tovarnarja, sigurno za 50% nižje, kar je v prid odjemalcem. Državni namestenci dobijo proti izkazilu na obrazlo, proti takojšnjemu plačilu po 10% popusta.	Na razpolago je velika izbira izgotovljenih plaščev, kostumov itd. Vsi izdelki izdelani so cene, kar odpade carina, zaloge tovarnarja, sigurno za 50% nižje, kar je v prid odjemalcem. Državni namestenci dobijo proti izkazilu na obrazlo, proti takojšnjemu plačilu po 10% popusta.
---	---

Vse delo se izvršuje pod lastnim nadzorstvom in po najmodernejših modelih.

ANT. KRISPER
LJUBLJANA
MESTNI TRG ŠT. 26
ZALOGA GALANTE-
RIJSKEGA BLAGA
TOVARNA ČEVLEV

BENZIT-NADMILO

raztaplja vse vrste nesnago na kemičen način ter varuje

Vaše perilo.

Ako ste samo enkrat videli, kako hitro se da odstraniti z malo BENZIT-NADMILA madež iz obleke — boste popolnoma razumeli, da raztopi BENZIT-NADMILO tudi mastne ostanke nesnage iz perila, ki ostanejo pri uporabi navadnega mila vedno v perilu ter postanejo vsled beljenja samo nevidni. V bodoče perite samo z BENZIT-NADMILOM. To milo raztopi vse vrste nesnago ter vse ostanke madežev odstranjuje in varuje perilo.

1 ZAVOJ BENZIT
5 DINARJEV.

Benzit Nadmilo
z dvojnimi učinkoma

Tvornice Zlatorog, Maribor

